

Van kleuter tot kroonkind

Slakkenpaparazzi

De kinderen van de zesde klas op de Lierstraat kregen eind mei een fotocursus. Je kunt het je bijna niet voorstellen maar door het natte weer waren de slakken toen nog in grote getalen aanwezig. Deze zesdeklassers legden er eentje op de gevoelige plaat. "De kinderen hebben echt mooie beelden gemaakt", vond meester Daniel.

Derde klas brengt geld in het laatje

Klas 3B heeft in het kader van de geldperiode een markt georganiseerd. Er werden hapjes en drankjes geserveerd en boeken, speelgoed en plantjes verkocht. Ouders waren welkom en vooral het meegebrachte kleine geld. Want daar hadden de kinderen nou juist zo hard op geoefend!

Hulp gezocht voor de herfstmarkt

Rond eind oktober wil de school weer een mooie markt organiseren. Iedere jaar weer een gezellig gebeuren, een ontmoetingsplek, waar iedereen die iets met onze school heeft, welkom is. De school heeft nog een paar ouders nodig die mee willen denken en helpen er weer een prachtig feest van te maken. Interesse? info@vrijeschool-almere.nl

Van kleuter naar kroonkind

Eind mei was het grote moment daar: de bekendmaking van de kroonkinderen. Dat zijn de kleuters die volgend jaar naar de eerste klas mogen. Een spannende stap voor de kinderen maar natuurlijk ook de ouders.

Bij de stap van kleuter naar eersteklasser horen een aantal vrijeschoolrituelen. Rond Pinksteren wordt ieder jaar door middel van een verhaal aan de schoolrijpe kleuters in de klas verteld dat zij naar de eerste klas mogen. Daarna volgt het pinksterfeest. Dan mogen deze oudste kleuters de trotse

pinksterbruid en pinksterbruidegom zijn. Een bijzondere ceremonie die de meeste kinderen blijvend zullen herinneren.

Met een zelfgemaakte hoge hoed of sluier liepen ook dit jaar weer de oudste kleuters, de kroonkinderen, vol trots in een lange lint door de met papieren bloemen versierde boog om daarna buiten met de juf kringspelletjes te doen. Het was ook voor toekijkende ouders – net als de kinderen in wit gekleed - prachtig om deze 'pinksterbruiloft' mee te maken en te zien wie uitverkoren is om volgend jaar naar de

eerste klas te gaan. Na afloop vierden de kinderen in de klas de pinksterbruiloft met een stuk zelfgebakken bruidstaart als 'hoogtepunt'.

Op de laatste dag in de kleuterklas volgt kroonkinderendag. De kinderen krijgen gouden kronen. Zittend op een troon, krijgen ze allemaal een persoonlijke spreuk voorgedragen. Na de zomervakantie volgt een brugceremonie, de juffen dragen de kinderen dan over aan hun nieuwe eersteklasleerkracht. De nieuwe eerste klas is geboren.

Een speciale opdracht voor de oudste kleuters

Juf Evelien van kleuterklas 3C vertelt hoe ze de oudste kinderen in de klas stapje voor stapje voorbereidt op de grote stap naar de eerste klas.

Aan het eind van het schooljaar laat ik altijd alle oudste kleuters in kleine groepjes een brug bouwen tussen twee stoelen met kapla en als hulpmiddel een blok. Een opdracht waar de kinderen veel plezier aan beleven en waar veel doelen aan gekoppeld zijn. Zo ontwikkelen zij met elkaar sociaal emotionele doelen als samenwerken, overleggen, jezelf laten horen en je idee laten klinken, naar elkaar luisteren, concessies doen, je beheersen als

een ander het per ongeluk aanstoot en het omvalt en geduld. Ook rekenkundige- en taaldoelen komen aan bod: schatten, ruimtelijk inzicht, tellen, meten en meetkunde en woorden als 'stevig maken' en 'stabiel' kwamen langs.

Aan het eind vertelt ieder groepje mij wat zij hebben ervaren, of ze goed hebben samengewerkt, of iedereen zijn idee mocht laten klinken en of je ook wel in je buik gevoeld hebt dat het even niet zo ging zoals je wilde.

Kortom, een mooie brug naar de brugceremonie voor deze kroonkinderen.

Column Marianne

Beste ouders,

Vanmorgen mediteerden wij als lerarencollege een prachtige spreuk. Zo tussen Pinksteren en Sint Jan sprak er een uitnodiging uit: 'Om jezelf te vinden, moet je eerst jezelf verliezen'.

In deze periode van het jaar kunnen we wat meer loslaten en onszelf verliezen. Op die momenten ontstaat er soms iets nieuws, iets onverwachts, dat levensvreugde brengt. We picknicken buiten, we lopen op onze blote voeten en gaan te laat naar bed.

Het spel van de jongere kinderen wordt luider, de gewoontes vervagen wat en onze oudsten binnen de school kleuren 'heerlijk' buiten de lijntjes. Zo denken ze dat ze

onopvallend niet naar buiten hoeven tijdens de pauze, en dat ze in de zaal tussen de coulissen kunnen hangen. Ze kennen alle gangen, alle lokalen en afspraken goed. Ze hebben alles doorleeft. Ze zijn toe aan de spannende volgende fase van terugkijken, afronden en afscheid nemen. Ze willen enerzijds herinneringen ophalen en anderzijds graag loskomen van deze oh zo vertrouwde plek.... met weemoed, koesteringen, maar ook met afkeer tegen alles wat hier altijd al zo ging zoals het gaat. Wij gniffelen en kijken naar hoe zij zich losmaken; de eigenheid straalt ervan af. Ze hebben de wereld echt iets te

brengen. Ze zullen zich in de pubertijd verliezen en zich daarna (of daardoor) weer vinden. Wat heerlijk om dat in vertrouwen te kunnen doen!

Marjanne van der Stok
Directeur Vrijeschool Almere

Dansen rond de meiboom

We kijken ook nog even terug op Pinksteren. Pinksteren komt van het Griekse woord pentékosté wat staat voor 'de vijftigste dag' na Pasen. Het licht dat met Pasen vrijkomt, stijgt op met Hemelvaart en kan tijdens Pinksteren door ieder individu afzonderlijk worden ontvangen. Het 'pinksterfeest' werd al bij veel heidense volkeren gevierd. In de loop der eeuwen zijn de elementen uit de niet-christelijke en

christelijke pinksterfeest-vieringen samengevoegd. Ook de oorsprong van de dans om de meiboom ligt ver voor Christus. In de tijd van de druïden. De druïden deden dansen waarbij ze in extase kwamen, bijvoorbeeld om iemand beter te maken. Oorspronkelijk was de meiboom een 'levende boom', waar rond werd gedanst en gezongen. Later haalde men een spar of een berk uit het bos.

'Sint Jan die komt'r an!'

De school viert Sint Jan dit jaar
op vrijdag 23 juni.

We kijken ook even vooruit op Sint Jan, hét feest van het jaar met als spannend hoogtepunt: het traditionele springen over het vuur. Het vuur wordt aangestoken door de zesde klas. Zij nemen afscheid van de Vrijeschool Almere. Sint Jan is een midzomerfeest en een traditie in veel Europese landen, van Zuid-Engeland, Scandinavië tot in veel Slavische landen, maar dus ook op de vrijescholen in Nederland. Met het vuurspringen koop je een jaar gezondheid en geluk mee, wordt gezegd. En ook dat degene met wie je over het vuur springt, altijd een belangrijke rol in je leven zal spelen.

Het feest wordt gevierd rond de geboortedag van Johannes de Doper, ook wel Sint Jan. Het valt samen met de zonnewende en het is het laatste jaarfeest dat op Vrije Scholen gevierd wordt voor de zomervakantie begint. De school viert Sint Jan dit jaar op vrijdag 23 juni.

Vierde klas op excursie naar eiland Pampus

Vorige week vrijdag had klas 4B kampdag. Deze dag stond in het teken van twee belangrijke periodes voor klas 4: aardrijkskunde en dierkunde. Juf Nina vertelt erover.

We gingen in de ochtend op de boot van Muiden naar Forteiland Pampus. Hier kregen we van alles te horen over de geschiedenis en ligging van het eiland, we maakten een virtuele ballonvaart, deden een speurtocht, leerden morsecode en maakten ons eigen Pampus houtje. Na een leuke, leerzame ochtend zijn we vertrokken naar Almere Jungle, waar we allerlei dieren bekeken hebben. Sommige kinderen hadden het geluk dat het dier van hun spreekbeurt hier in het echt te bewonderen was. Dit alles hebben we samen met klas 4a en juf Jacqueline gedaan en vanaf Almere Jungle scheidden onze wegen.

Even na 17.00 uur kwamen we terug op de Monteverdi, waar de ouders van de klas met hulp van meester Karel een fantastische barbecue had voorbereid voor ons allemaal. Ik vierde deze dag ook mijn

verjaardag voor de kinderen en ik voelde me echt ontzettend jarig! Er waren slingers, er was muziek. Er werd zelfs nog even gedanst.

Het was echt een geweldige dag waar we met de klas herinneringen voor het leven hebben gemaakt. Dit alles was niet gelukt zonder de hulp van ouders die meereden, het eten verzorgden en hielpen met opruimen. En ook meester Karel die zijn steentje bij heeft gedragen. Heel veel dank hiervoor namens ons allemaal!

'Het was een hele leuke dag'

Myrthe uit klas 4B kijkt terug op een leuke dag, schrijft ze. "We kwamen langs luxe boten en zeilboten", vertelt ze over de bootreis. "Toen gingen we een groot water op en we kwamen langs het Muiderslot. Toen we op het eiland kwamen mochten we even eten en toen deden we een 'ballonvaart'. Met de hele klas daarna gingen we super duistere gangen in en het was best eng, je zag geen hand voor ogen er waren gelukkig vijf volwassenen bij. Er is niets gebeurd hoor. Er vlogen vleermuizen en spreeuwen rond en er waren spreeuwen nestjes. Zo schattig. Kim was verdwaald en de wc's waren heel vies. Namens de hele klas: het was een leuke dag dankjewel juf Nina!"

Ook **Alessia en Nina** waren onder de indruk van de grote boten. "Na een half uur waren we op het eiland pampus en daar

bleven we ongeveer 4 uur", schrijven ze.

"Daarna gingen we naar Almere Jungle op de Kemphaan. Daar waren heel veel dieren er waren vier continenten: Australië en China en nog twee maar die weet ik niet meer. Het leukste dier vond ik de krokodil maar hij leek heel dood maar ik hoop dat dat niet zo is. Er waren ook vogelspinnen en een hele grote gele slang en volgens mij ook een Phytan. Ook waren er supergrote vissen. Er was ook een buitengedeelte daar waren supergrote konijnen, lama's, kalkoenen, kippen en wasberen. Vroeger waren er ook sneeuwuielen maar die zijn er nu niet meer. Het is nu verbouwd ik vind het nu wel veel mooier."

'Wij zijn dankbaar voor het prachtige vrijeschoolonderwijs in Almere'

In deze veertiende editie van de ouderblogestafette schrijven Philip en Anneke over hun kennismaking met de vrijeschool. "We merkten hoeveel raakvlakken de antroposofie heeft met onze visie op opvoeding en leven."

Wij zijn Philip en Anneke, de ouders van Fenne, Sverre en Meia. Fenne zit in klas 2 op de Danslaan bij juf Monique en juf Leny en Sverre in de kleuterklas van de juffen Norah en Evelien. Meia zal in 2025 in de kleuterklas starten.

Toen wij ongeveer 9 jaar geleden, tijdens de zwangerschap van Fenne, op zoek gingen naar een fijn kinderdagverblijf voor haar, hebben wij ons breed georiënteerd op de verschillende kinderdagverblijven in Almere. Uiteindelijk bleven er drie opties over die allemaal antroposofische visie hadden. Het was zo opvallend dat deze kinderdagverblijven en gastouder ons het gevoel gaven een fijne plek te zijn voor onze toekomstige dochter, dat wij ons verder gingen verdiepen in de antroposofie. Kinderdagverblijf Het Krullevaartje werd de plek waar onze oudste kinderen liefdevol opgevangen werden en waar wij, mede dankzij de lieve juf waar ze de eerste jaren bij op de groep zaten en die ons veel heeft geleerd, kennis maakten met de antroposofie.

We gingen ons steeds meer verdiepen en dat wat we hoorden, zagen en lazen sprak ons aan. We merkten hoeveel raakvlakken de antroposofie heeft met onze visie op

opvoeding en leven. Na verloop van tijd zijn we ons zo met de antroposofie gaan verbinden dat Anneke besloot de overstap te maken van het reguliere onderwijs naar de antroposofische kinderopvang (De Lentemorgen). De keuze voor de vrijeschool voor onze kinderen was dan ook relatief snel gemaakt. Nog altijd zijn we erg dankbaar dat onze kinderen de mogelijkheid hebben dit prachtige onderwijs te genieten. Wat ons zo aanspreekt is hoe al het onderwijs binnen de vrijeschool een diepere laag heeft, waarmee de persoonsontwikkeling sterk wordt aangesproken. De kinderen ontwikkelen zich niet alleen cognitief via kennisoverdracht, maar ontwikkelen zich breed om sterk in de maatschappij te komen staan.

Vier jaar geleden startte Fenne op de Lierstraat in de kleuterklas van juf Anneke. Ook hier weer ervoeren wij zo'n warme sfeer. Fenne werd ontzettend liefdevol opgevangen door haar juf en de kinderen uit haar klas. De oudere kinderen hielpen haar, ze werd op handen gedragen als jongste kleuter. Het was prachtig om te zien hoe zij zich gedurende de jaren in de kleuterklas heeft ontwikkeld en als oudste

kleuter zelf de jongste kinderen bij de hand kon nemen en daarna uitvloog als vlinder naar de eerste klas. En nu mogen we dit mooie proces wederom aanschouwen bij Sverre.

In de kleuterperiode van Fenne verhuisde de klas naar de Monteverdistraat. Bij de overgang naar de eerste klas hebben wij de overstap gemaakt naar de Danslaan. Alle locaties van de Vrijeschool zijn dus inmiddels vertrouwd terrein voor ons. Doordat de locatie Danslaan per augustus 2023 overgaat in de Vrijeschool Oosterwold, maken wij per volgend schooljaar de overgang terug naar de Monteverdistraat, samen met een aantal vriendjes en vriendinnetjes van de Danslaan en zal Fenne tevens weer bij haar vertrouwde vriendinnen van de kleuterklas terug in de klas komen.

Wij zijn dankbaar voor het prachtige vrijeschoolonderwijs in Almere en kijken uit naar alle mooie momenten die onze kinderen (en wij) nog zullen meemaken.

Helga van Muijen

'Op tv krijgen kinderen soms antwoorden op vragen die ze nog niet hebben'

Helga van Muijen werkte tot haar pensioen eind 2021 als IB'er op de Vrijeschool Almere. Nu heeft ze een eigen over opvoeding. Dit keer over: schermtijd.

Fijn dat er een paar reacties zijn binnengekomen! Zo kunnen we met elkaar meeleven en meedenken over deze opvoedvragen. In deze rubriek zal ik met name het onderdeel 'schermtijd' nog wat verder uitdiepen. Het raakt namelijk nogal aan een aantal gebieden. Schermtijd geldt voor alle elektronische hulpmiddelen, zoals een (smart)telefoon, tablet, laptop, desktop of televisiescherm. Dit alles is - in meer of mindere mate - toegankelijk voor ons en onze kinderen.

Wij leven in een tijd waarin geweldige uitvindingen zijn en worden gedaan. Er is technisch gezien veel mogelijk. Een goede stelregel daarbij zou zijn om ons elke keer twee vragen te stellen: 'wat brengt het ons' en 'wat kost het ons?'. Neil Postman, een Amerikaanse professor en auteur, wijst ons er al sinds de jaren tachtig op dat we elke uitvinding met deze twee vragen tegemoet zouden moeten treden. Fijn dat deze uitvinding er is maar kijken we ook naar 'Wat leveren we in?' 'Wat gaat verloren?' 'Waar doet het schade aan?' Zeker wanneer het om onze kinderen gaat die met die hulpmiddelen opgroeien en er gebruik van

kunnen maken. Het is er, maar de vraag is hoe gaan we ermee om? Dat is een keuze die we allemaal kunnen maken. En in het geval van opvoeding van onze kinderen, moeten maken.

Vanuit die interesse heb ik het boek 'Het verdwijnende kind' ('the disappearance of childhood') van dezelfde Neil Postman indertijd (negentiger jaren) als keuzemodule tijdens mijn studie pedagogiek gekozen. Hij beschrijft daarin de invloed van televisie op kinderen. Hij is niet tegen televisie want het brengt ontzettend veel moois en biedt veel ontwikkelingskansen maar hij waarschuwt ervoor dat onzorgvuldig gebruik van dit medium ertoe kan leiden dat 'kinderen antwoord krijgen op vragen die ze nog niet gesteld hebben...' en dat dit schadelijk is voor hun ontwikkeling. Ook creëert het immobiliteit, terwijl beweging voor de ontwikkeling van kinderen juist zo belangrijk is!

Sindsdien is de mobiele telefoon (1993) doorontwikkeld tot een 'smartphone' (2008) waarbij de telefoonfunctie is uitgebreid tot internet en apps en de telefoon is uitgegroeid tot een 'handcomputer'. Handig toch?

Inmiddels worden apps als YouTube, Snapchat, Instagram, TikTok en WhatsApp (nog iets vergeten?) ook aangeboden. Ook is een grote keuze aan games inmiddels op de markt gebracht. De kans op verslaving aan games en social media is groot, allerlei onderzoeken en enquêtes wijzen dit uit. Terugkomend op de twee vragen van Postman is het goed ons af te vragen: 'wat kost het ons?', zeker als we kijken naar het gebruik ervan door onze kinderen.

Wat kan helpen is dat we ons bewust zijn wat onze kinderen nodig hebben voor een gezonde ontwikkeling. Aansluitend bij de ontwikkelingsfasen van kinderen is het belangrijk dat ze veel kunnen bewegen, hun fantasie kunnen blijven ontwikkelen,

dat ze worden voorgelezen of als ze al kunnen lezen: samen lezen, dat ze kunnen spelen en hun zintuigen aanspreken, zowel binnen als buiten, dat ze kunnen experimenteren. En dat schermtijd er ook mag zijn, maar met mate. Veel van deze dingen zijn gratis! Maar van levensbelang!

Van ons als ouders en opvoeders vraagt het wakkerheid om bewuste keuzes te maken, soms dwars tegen algemene opvattingen in. Maar als je weet waarom je grenzen stelt, als je het welzijn van je kind voor ogen houdt, is het eigenlijk helemaal niet moeilijk. Net zoals je het behoedt tegen verbranden aan vuur, tegen het drinken van alcohol of het rijden op een brommer voor hun zestiende (of nog langer)... Wat zijn jullie ervaringen?

Schermtijd: 'Om de beurt mogen ze een filmpje kiezen'

Helga vroeg vorige keer: hoe staan ouders tegenover 'schermtijd' voor kinderen? Dit is wat twee ouders antwoordden:

Annet (moeder van een peuter en een eersteklasser): "Wij hebben geen televisie, de kinderen kijken daarom een filmpje op de tablet. Ze mogen 20 minuutjes kijken per dag om 17.00 uur wanneer wij starten met het eten voorbereiden. Om de beurt mogen ze een filmpje kiezen. Als ze ongeveer een kwartiertje aan het kijken zijn, geven we aan dat het kijken bijna klaar is en kan de tablet zonder strijd weer worden opgeborgen."

Petra (moeder van zoon in klas 3, oudste op de middelbare school): "Bij de oudste was het vrij gestructureerd - tijdens het koken een filmpje kijken - en zij taalde er verder niet echt naar. Bij de jongste hebben moeten we er meer bovenop zitten. Voor hem is de aantrekkingskracht van het scherm veel groter, dus bij hem hebben we echt 'schermtijd' en moeten we het goed in de gaten houden."

Niet alles hoeft altijd hetzelfde te zijn

Suzanne Jansen is juf van klas 2a, maar is ook coördinator van de schoolbibliotheek. Een rol die haar op het lijf is geschreven. In de Vrije Mare heeft ze een vaste rubriek met boekentips. Dit keer met een thema: over dat ieder kind zichzelf mag zijn.

Op wie ben ik?

Mama is op papa, papa ook op haar.

Mijn oma was op opa.

Mijn tantes zijn op elkaar.

Mijn broer is op een jongen uit zijn klas.

(In zijn dagboek stond ook op wie: op Bas.)

Meester Mark is zo denken wij, op juf Marij.

Eva was gister op Nick, vandaag op Mo, morgen op Rick.

Juul was op Faat, maar nu op Loek.

En ik?

Ik ben op zoek.

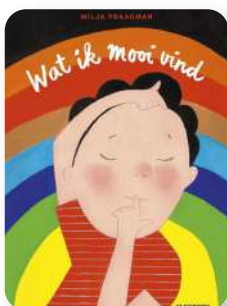
(uit 'Ik denk dat ik ontvoerd ben' van Pim Lammers)

Op school hebben we op dit moment een boekenpakket te leen vanuit de bibliotheek. Hierin zitten allerlei boeken die gaan over wie je bent, hoe je je voelt en je anders voelen dan anderen. Van prentenboeken tot leesboeken voor de bovenbouw en met verschillende dichtbundels. Waaronder de dichtbundel 'Ik denk dat ik ontvoerd ben' van Pim Lammers. Een bundel met allerlei verschillende gedichten die ook gaan over jongens die op jongens verliefd zijn of meisjes op meisjes. Ik zal in dit boekenstuk over een aantal boeken vertellen die in dit pakket zitten.

Mevrouw wervelwind

Rindert Kromhout

'Mevrouw wervelwind' van Rindert Kromhout gaat over een juffrouw die zich verveelt in het dorp waar zij lesgeeft. Alles gaat daar al jarenlang op dezelfde saaie manier. Er is niemand die buiten de lijntjes kleurt. Totdat mevrouw wervelwind op bezoek komt en het hele dorp op zijn kop zet. De dorpsbewoners leren van haar dat dus niet altijd alles precies hetzelfde hoeft maar dat het veel leuker is soms uit de bocht te springen en de dingen heel anders te doen.

Alles wat ik mooi vind

Milja Praagman

Het prentenboek 'Alles wat ik mooi vind' van Milja Praagman gaat over de vraag die een jongetje krijgt om te bedenken wat hij mooi vindt. Tja wat is dat dan precies? Hij moet hier lang over nadenken maar komt dan met een aantal hele mooie antwoorden.

Het lammetje dat een varken is

Pim Lammers

Ik begin met een prentenboek dat ook van Pim Lammers is: 'Het lammetje dat een varken is'. Dit prentenboek gaat over wanneer je je van binnen anders voelt dan je er van buiten uitziet. Een hedendaags thema maar op een heel schattige en toegankelijke manier uitgebracht.

Hoe lief ik je heb

diverse auteurs

Een gedichtenbundel waar ik ook meteen weg van was is 'Hoe lief ik je heb' van uitgeverij Ploegsma met daarin gedichten van verschillende auteurs. Er staan zeer bijzondere en mooie maar vooral lieve gedichten in. Een aanrader!

Niemand ziet het

Dolf Verroen

'Niemand ziet het' van Dolf Verroen is ook een leesboek voor de hogere klassen en gaat over Victor die weet dat hij op jongens valt maar dit niet durft te zeggen. De tijd waarin het boek zich afspeelt is vlak na de tweede wereldoorlog en Nederland is druk bezig met het weer opbouwen van het land en het leven. Het boek wordt geschreven vanuit Victor en geeft een prachtige inkijk in zijn leven en hoe hij dit ervaart.

Wachten op de wind

Oskar Kroon

Voor de hogere klassen is het leesboek 'Wachten op de wind' van Oskar Kroon heel mooi. Het boek gaat over Wieke die iedere zomer naar het eiland gaat waar haar opa woont. Daar kan ze helemaal zichzelf zijn: niet te veel praten en met anderen omgaan maar gewoon lekker op jezelf zijn. Ze leert er een meisje kennen waar ze verliefd op wordt. Toch is dat niet het hoofdthema van het boek. Het gaat veel meer over dat dat andere meisje zo heel anders is dan Wieke. Wieke is stiekem een beetje jaloers en zou eigenlijk ook meer zelfverzekerd willen zijn. Dan blijkt dat het andere meisje juist meer zoals Wieke zou willen zijn. Kortom het komt erop neer dat iedereen anders is en dat is helemaal oké.

Redactie:

Michiel de Vries

Vormgeving:

Mariia Vinogradova

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Vrijeschool Almere op**Instagram & Facebook**

Instagram: [vrijeschoolalmere](https://www.instagram.com/vrijeschoolalmere)

Facebook: [vrijeschool Almere](https://www.facebook.com/vrijeschoolalmere)

[vrijeschool Oosterwold](https://www.facebook.com/vrijeschooloosterwold)

